

[Finansministeren]

Det, der stadig væk for mig er det afgørende, er, at denne sag er gennemført – her tænker jeg på vejledningen – i et tæt samarbejde og i enighed med personaleorganisationerne.

Strunge (S):

Jeg kan henvise til, at det i Berlingske Tidende fra den 2. oktober i år af næstformanden for Statens Teknologinævn er sagt, at man fra personaleorganisationernes side ønsker nogle overgangsbestemmelser, sådan at man får en tidsgrænse for, hvornår sagerne omkring højstrålingsdata-skærmene skal være bragt i orden. Dermed har jeg sagt til finansministeren, at den enighed, finansministeren antyder, har sine stærke grænser set i forhold til, at organisationerne er meget bekymrede, på samme måde som vi er, for højstrålingsdata-skærmene og de konsekvenser, de kan medføre for så vidt angår forældrene og de kommende borgere her i landet, altså børnene.

Jeg vil understrege, at jeg ikke kan acceptere som folketingsmand – det er i den egenskab, jeg er her – at der ikke skal tages højde for de meget seriøse undersøgelser, der er foretaget i Sverige omkring højstrålingsdata-skærme, og som klart siger – svenskerne har i øvrigt grænseværdier for det – at der er risikomomenter. Når der er risikomomenter, mener jeg, at vi skal tage højde for dem ved at sørge for, at der ikke fortsat er disse højstrålingsdata-skærme, som jo er fra teknologiens barndom.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Først skal jeg, hvad angår den svenske undersøgelse, gentage, hvad jeg sagde i mit første svar: at den ikke er entydig, og at det er på den baggrund, jeg har bedt Direktoratet for Arbejdstilsynet om en nærmere redegørelse.

Jeg vil kun sige til de udtalelser, hr. Strunge henviser til, at jeg lægger mere vægt på de faktiske forhandlinger, der er ført med personaleorganisationerne, end på tilfældig omtale i aviserne. Det, der er afgørende for mig, er, at den vejledning, der udsendes i næste uge, er lavet i enighed med personaleorganisationerne. Dermed er denne sag naturligvis ikke slut. Den vil blive fulgt meget tæt også i tiden efter vejledningens udsendelse.

Strunge (S):

Blot til sidst, for at det ikke skal hænge i luften: det er ikke en tilfældig omtale, jeg refererer til. Jeg har også været i kontakt med næstformanden for Statens Teknologinævn, så det er altså en seriøs information, jeg har; ellers ville jeg ikke aflevere den til Folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 44

8) Til udenrigsministeren af:

Jens Thoft (SF):

»Hvilke skridt påtænker regeringen at foretage i FN for at hindre det massive amerikanske pres på Palau i Stillehavsovernes formynderskabsområde for at omstyre øens atomvåbenfrie forfatning, og vil regeringen rejse sagen på FN's generalforsamling eller i en direkte henvendelse til Sikkerhedsråd eller Formynderskabsråd?«

Skriftlig begrundelse

Palau er en del af Stillehavsovernes formynderskabsområde (Mikronesien), som i 1947 kom under FN's formynderskab, administreret af USA. I 1979 gennemførtes Palaus atomvåbenfrie forfatning, der blev vedtaget med en stor majoritet på 92 pct. Baggrunden for denne forfatningsændring, der skabte verdens første atomvåbenfrie forfatning, var de amerikanske prøvesprængninger på en anden øgruppe i Mikronesien, Marshalløerne, hvor USA i 40'erne og 50'erne gennemførte i alt 66 atmosfæriske prøvesprængninger. Resultatet af disse prøvesprængninger var, at en række af øerne blev ubeboelige, og at befolkningen blev udsat for uhelbredelige strålings- og forgiftningsskader. Palaus befolkning var således velkendt med risiciene fra atomvåbnene.

Siden 1979 har der med stadig kortere mellemrum været afholdt i alt 10 folkeafstemninger, som har behandlet Palaus atomvåbenfrie forfatning. Baggrunden er, at Palau er fuldstændig økonomisk afhængigt af USA, som har ønsket at indgå en pagt om fri associering med øen. USAs betingelse har dog været, at øens atomvåbenfrie forfatning skal sættes ud af kraft, og at 1/3 af øens areal skal afstås til